



ข้อบัญญัติตำบลคูเมือง
เรื่อง
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๔๙
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง
อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี



ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๔๙
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๖๓

.....

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ได้จัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๖๓ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมัยประชุมสภาสมัยสามัญที่ ๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ นั้น

บัดนี้นายอำเภอวารินชำราบ ได้อนุมัติร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๖๓ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตามหนังสืออำเภอวารินชำราบ ที่ อบ ๐๐๒๓.๒๕/ ๖๘๔ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๗๑ ประกอบกับ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวง(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ ออกความตามในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๖๓ เพื่อใช้ในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ต่อไป (รายละเอียดปรากฏตามแนบท้ายประกาศนี้)

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายทัศนัย วรารม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๔๙
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๖๓

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขของกิจการที่ต้องมีการควบคุมประกอบกับ มาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๙
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับด้วย มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวง(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ ออกความตามในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง และนายอำเภอวารินชำราบ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติตำบลนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง” เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ ๒๕๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๖๓

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง แล้ว ๓๐ วัน

ข้อ ๓. บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้ก่อน ข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคล ที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่ หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๖. ให้กิจการประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

๑. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๒) กิจการเพื่อรีดเอานม

(๓) การประกอบกิจการเลี้ยง การรวบรวมหรือธุรกิจอื่นใด อันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนี้ ทั้งนี้ จะมีการเรียกค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๒. กิจการที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ และผลิตภัณฑ์

(๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์

(๗) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด

๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๔) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกียมอี

(๕) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปีย

(๙) การผลิตเนย เนยเทียม

(๑๐) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หอยดอง หรือซอสปรุงรส อื่นๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๑) การเคี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๒) การผลิตเบะแซ

(๑๓) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๑๔) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๕) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะ อื่นใด ยกเว้นการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๖) การผลิต การบ่งบรรจุน้ำตาล

(๑๗) การผลิตผลิตภัณฑ์จากนมวัว

(๑๘) การผลิต การแบ่งบรรจุเอเทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

(๑๙) การคั่วกาแฟ

(๒๐) การผลิตลูกชิ้น ด้วยเครื่องจักร

(๒๑) การผลิตผงชูรส

(๒๒) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่นๆ

- (๒๓) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๒๔) การผลิตบะหมี่มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน
- (๒๕) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร
- (๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร ที่มีตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป
- (๒๗) การต้ม การกลั่นสุรา

๔.กิจการเกี่ยวกับการเกษตร

- (๓) การอัด การสกัดเอาน้ำมันพืช
- (๔) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ
- (๕) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู หรือแป้งอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ด้วยเครื่องจักร
- (๖) การผลิตยาสูบ
- (๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย
- (๘) การผลิตโยมะพร้าว หรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร
- (๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่าย มันสำปะหลัง
- (๑๐) การเพาะเชื้อเห็ด การปลูกเห็ด

๕.กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

- (๓) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆ
- (๔) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่ หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน ๖(๑)
- (๕) การขัด การล้าง โลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นๆ ยกเว้นกิจการใน ๖(๑)
- (๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือก หรือการล้างแร่

๖.กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

- (๓) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล
- (๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
- (๕) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์
- (๖) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่
- (๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าครัทช์
- (๘) การปะยาง การเชื่อม การเปลี่ยนอะไหล่ การประกอบ รถยนต์
- (๙) การปะยาง การเชื่อม การเปลี่ยนอะไหล่ การประกอบ รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน รถที่มีตั้งแต่ ๒ ล้อลงมา

๗.กิจการที่เกี่ยวกับไม้

- (๕) การผลิตไม้ขีดไฟ
- (๖) การผลิตธูปด้วยเครื่องจักร
- (๗) การผลิตกระดาษต่างๆ
- (๘) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน

(๙) การสะสมขี้เลื่อย หรือเศษไม้

๘. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริการ

(๓) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกมส์

(๕) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่า

ด้วยสถานพยาบาล

(๖) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด ยกเว้นกิจการใน ๙(๑) หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่า

ด้วยสถานพยาบาล

(๗) การประกอบกิจการอาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร ยกเว้นกิจการ ๙(๑) หรือ ในสถานประกอบ

กิจการตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๘) การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๙) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการในทำนอง

เดียวกัน

(๑๐) การประกอบกิจการโรงมหรสพ

(๑๑) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกันยกเว้นกิจการใน ๙(๑)

(๑๒) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มี

วัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน ๙(๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมาย

ว่าด้วยสถานพยาบาล

(๑๔) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๕) การสักผิวหนัง การเจาะหู หรือเจาะอวัยวะอื่น

(๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน

(๑๗) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์

๙. กิจกรรมที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราช ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การระเบิด การไม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร

(๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๖) การเลื่อย การตัด หรือ การประดิษฐ์หินหรือสิ่งของต่างๆ

(๗) การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน

(๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบ หรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์

กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเปตาดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

(๙) การผลิตกระจก หรือ ผลิตแก้ว

(๑๐) การผลิตกระดาษทราย

(๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์ จากใยแก้ว

๑๐. กิจกรรมที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน และสารเคมี

(๓) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำลาย

(๔) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ

(๕) การผลิต การกลั่น การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก

(๖) การพ่นสี ยกเว้นกิจการ ๗(๑)

คล้ายคลึง

(๓) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่

- (๘) การโม่ การบดขั้
- (๙) การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี
- (๑๐) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์
- (๑๑) การเคลือบ การชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๒) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๓) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๔) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- (๑๕) การผลิต การผสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมี อันเป็นส่วนประกอบ
- (๑๖) การผลิตเซลเล็ก หรือสารเคลือบเงา
- (๑๗) การผลิต การบรรจุ การผสมกาว

๑๑. กิจการอื่น ๆ

- (๖) การพิมพ์หนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
- (๗) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๘) การล้างขวด ภาชนะ หรือ บรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว
- (๙) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

๑๒. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

- (๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร
- (๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่างๆ
- (๓) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์ จากสาลี
- (๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
- (๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ ชำระล้างต่างๆ

๑๓. กิจการเกี่ยวกับสิ่งทอ

- (๑) การปั่นด้าย การกรอตัดย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้า ด้วยที่กระตุก ตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป

ไป

- (๒) การผสม ปอ ป่าน ผ้าย หรือขน
- (๓) การปั่นฝ้าย หรือขน ด้วยเครื่องจักร
- (๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร
- (๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักร ตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป
- (๖) การพิมพ์ผ้า หรือพิมพ์บนสิ่งทออื่นๆ
- (๗) การซัก อาอบ การรีด การอัดกลีบด้วยเครื่องจักร
- (๘) การย้อม การกัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการ ที่ต้องมีการควบคุม ตามข้อบัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วย
การผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใด ที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน
หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
ด้วย การนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

หมวดที่ ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ. ๘ สถานที่ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการควบคุมต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวเนื่องด้วยสุขลักษณะ ซึ่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นกำหนดไว้ตามความเหมาะสมและต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานที่ประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานที่ประกอบกิจการนั้น จะต้องมีการตั้งตามที่ตั้งที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศกำหนด โดยคำนึงถึง ลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการของสถานที่ประกอบกิจการนั้น ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญด้วย

ข้อ. ๙ สถานที่ประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจนโดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องให้มีระบบจัดการแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่ มิให้เป็นที่อยู่ของสัตว์นำโรค เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำ ห้องส้วม ตามแบบ และจำนวนที่กำหนดว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

(๔) ต้องจัดทำรางระบายน้ำ ไปสู่รางระบายน้ำหรือบ่อพักหรือบ่อพัก ซึ่งรับน้ำเสีย น้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวรมีลักษณะเรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว ระบายน้ำได้สะดวก

(๕) การระบายน้ำ และรางระบายน้ำ ต้องไม่ก่อให้เกิด ความเดือดร้อนหรือเหตุรำคาญ

(๖) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสีย หรือกากของเสียให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองกำหนด

(๗) สถานที่เลี้ยงสัตว์ที่ขัง และที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ และจัดสถานที่ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ประชาชนและไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรือความทุกข์ทรมานแก่สัตว์และให้เก็บรวบรวมกำจัดมูลสัตว์ เศษอาหาร ซากสัตว์ ไข่ได้สุขลักษณะ

(๘) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวร เพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วไหลหรือขังอยู่ได้หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือทำการกำจัดน้ำโสโครก ไขมัน ให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไอเสีย ความกระเทือน ฝุ่นละอองเขม่าเถ้า หรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่ข้างเคียง ข้อกำหนดดังกล่าวผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๙) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวร เพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วไหลหรือขังอยู่ได้หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือทำการกำจัดน้ำโสโครก ไขมัน ให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไอเสีย ความกระเทือน ฝุ่นละอองเขม่าเถ้า หรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่ข้างเคียง ข้อกำหนดดังกล่าวผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้นๆ

(๑๑) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอันได้สุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

(๑๒) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

(๑๔) เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามครบถ้วนตามความในข้อบัญญัติ และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบ กอ.๒

(๑๕) ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัติตำบลนี้ ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาต และชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจผ่อนผันให้ผู้รับใบอนุญาต งดเว้นการปฏิบัติ ตามเงื่อนไขที่กำหนด ในข้อ ๘ ได้ตามที่สมควรและให้มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ขออนุญาตปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อสุขภาพอนามัย ของประชาชนโดยรวม

ข้อ ๑๑ สถานที่ประกอบกิจการที่คนงานอาจเปอะเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต้องจัดให้มีน้ำอาบฉุกเฉิน ที่ล้างตามความจำเป็น และเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับที่เหมาะสม และเพียงพอ กับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีมีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษ หรือวัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจเป็น อันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร

ข้อ ๑๓ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลง และสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อ ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๔ สถานที่ประกอบกิจการที่มีโรงอาหาร หรือห้องครัวที่จัดสำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การสะสมอาหารสำหรับคนงานต้องมีการดำเนินงานให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

หมวดที่ ๓

การอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

ข้อ ๑๕ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัย ในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๖ สถานที่ประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ และเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

จำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามครบถ้วนตามความในข้อบัญญัติ และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบ กอ.๒

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนด เวลาดังกล่าว โดยไม่มีเหตุอันควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๔ บรรดาใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง เท่านั้น

การต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๓ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้รับยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ให้ประกอบกิจการได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

การต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

ข้อ ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๗ ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการค้า ซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามข้อบัญญัติตำบลนี้ จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการค้าทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าวัตถุแห่งการค้านั้นจักใช้เป็นอาหารต้องป้องกันวัตถุนั้น ให้พ้นจากฝุ่นละออง และสัตว์พาหะนำโรค

(๒) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่รองรับขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลไม่ให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลง และสัตว์พาหะนำโรคได้ และต้องมีการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(๓) ถ้าจะเปลี่ยนแปลง แก๊ซ หรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๔) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีประกอบการค้านั้นได้ในเวลาอันสมควรเมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

ข้อ ๒๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้า ซึ่งกำหนดให้ควบคุม ตามอัตราท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองนี้

- ใบอนุญาตฉบับหนึ่ง ให้ใช้สำหรับกิจการค้าประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียว ถ้าประกอบกิจการค้าซึ่งกำหนดให้ควบคุมหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอันตรายสูงเต็มอัตราแต่ละประเภทเดียว ประเภทอื่นให้เก็บเพียงกึ่งอัตรา

ข้อ ๒๙ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำร้องบอกเลิกกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้(แบบ กอ.๔)

ข้อ ๓๐ หากผู้รับใบอนุญาต ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ (แบบ กอ.๔)

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้(แบบ กอ.๔)ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย
- (๒) ใบอนุญาตใหม่ กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๓๒ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

- (๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาต นำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย
- (๒) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้(แบบ กอ.๒) โดยประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน
- (๓) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น
- (๔) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลง เล่มที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติฉบับนี้ ดังต่อไปนี้

- (๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้ แบบ กอ.๑
- (๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.๒
- (๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ กอ.๓
- (๔) คำขออนุญาตต่างๆ ให้ใช้แบบ กอ.๔

ข้อ ๓๓ ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้า ซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามข้อบัญญัติฉบับนี้ ไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขโดยเฉพาะที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใบอนุญาตอีก
- (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ.๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความใน พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ

หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ. ภูมิลำเนา หรือสำนักทำราชการของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้ได้รับทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๖ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวดที่ ๖

บทลงโทษ

ข้อ ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๘ บรรดาใบอนุญาตประกอบกิจการซึ่งอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น และเมื่อสิ้นอายุใบอนุญาตนั้นแล้ว ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๓๙ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลคูเมือง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบลนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบัญญัติหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔



(นายทัศนัย วราพรหม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)



(นายสมชัย บุรณะ)

นายอำเภอวารินชำราบ

(แบบ กอ. ๑)
แบบคำรับใบอนุญาต

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ต.รอก/ชอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....เทศบาล/สุขาภิบาล/อบต.....
จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

() สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท.....
โดยมีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร

() กิจการที่มีเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....
มีคนงาน.....คน ใช้เครื่องจักรขนาด.....แรงม้า

() กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะ จำหน่ายสินค้าประเภท.....
ณ บริเวณ.....โดยวิธีการ.....

() กิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท

M เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งจำกัดที่.....

M เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....

M เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งจำกัดที่.....

M เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....

ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น).....พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและ
เอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

๑. สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒. สำเนาทะเบียนบ้าน

๓. หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑.....

๓.๒.....

๔.

๕.

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้.....

.....

() เห็นสมควรไม่อนุญาต เพราะ.....

.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข
(.....)

ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบการ

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานท้องถิ่น
(.....)

ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....

(แบบ กอ. ๒)
ใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เล่มที่.....เลขที่...../
อนุญาตให้.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....
ข้อ ๑) ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....โดยใช้

ชื่อสถานประกอบการว่า.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....มีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร
ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังขนาด.....แรงม้า จำนวนคนงาน.....คน ทั้งนี้ ได้เสียค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาต.....บาท (.....
ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อ ๒) ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามสุขลักษณะทั่วไปที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของท้องถิ่น
(เทศบัญญัติ / ข้อบังคับสุขาภิบาล / ข้อบัญญัติตำบล / ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี)

ข้อ ๓) ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะ ดังต่อไปนี้

- ๓.๑).....
๓.๒).....
๓.๓).....

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕๕๔

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(แบบ กอ. ๔)
แบบคำขอหนังสือรับรองการแจ้ง

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....อบต.
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

๑) ขอยื่นคำขอหนังสือรับรองการแจ้งเพื่อประกอบกิจการ ประเภท.....
ชื่อสถานที่ประกอบกิจการ.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น.....

๒) ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขลักษณะตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน พร้อมคำขอนี้ได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วยแล้วดังนี้ คือ

- ๒.๑) สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
๒.๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
๒.๓) หลักฐานอื่น ๆ
๒.๓.๑
๒.๓.๒
๒.๔)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอหนังสือรับรองการแจ้งนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง
(.....)

ใบรับแจ้ง

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....ตำแหน่ง.....
สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง โทรศัพท์ ๐๔๕-๘๕๓๖๓๖
ได้รับคำขอหนังสือรับรองการแจ้ง เลขที่...../..... จาก (นาย/นาง/นางสาว).....

(ลงชื่อ).....
(.....)

ตำแหน่ง.....

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้าย ข้อบัญญัติตำบลคูเมือง
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๔๙
(แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๖๓)

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
๑.	กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์		
	(๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง การเพาะพันธุ์สัตว์ และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด		
	(๑.๑) การเลี้ยงม้า โค กระบือ	๒๐๐	
	- เกิน ๑๐ ตัว		
	(๑.๒) การเลี้ยงสุกร	๑๐๐	
	- ๑-๕ ตัว	๒๐๐	
	- ๕-๑๐ ตัว	๔๐๐	
	- เกิน ๑๐ ตัว		
	(๑.๓) การเลี้ยงแพะ แกะ	๑๐๐	
	- ตั้งแต่ ๕ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐ ตัว	๒๐๐	
	- เกิน ๑๐ ตัวขึ้นไป		
	(๑.๔) การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่	๒๐๐	
	- เกิน ๕๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว	๓๐๐	
	- เกิน ๕๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	๔๐๐	
	- เกิน ๑,๐๐๐ ตัว ขึ้นไป		
	(๑.๕) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม	๕๐	
	- ไม่เกิน ๕ ตัว	๑๐๐	
- เกิน ๕ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐ ตัว	๑๕๐		
- เกิน ๑๐ ตัวขึ้นไป	๕๐๐		
(๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการ ในทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม			
๒.	กิจการที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ และผลิตภัณฑ์		
	๑) การฆ่าหรือการชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๓๐๐	
	(๒.๑) การฆ่าโค กระบือ สุกร	๑๐๐	
	(๒.๒) การฆ่าสัตว์ปีก	๓๐๐	
	(๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก	๓๐๐	
	(๓) สะสมเขาสัตว์ กระดูกหรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป	๓๐๐	
	(๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์	๒๐๐	
	(๕) การหมัก ทอด ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ หรือขนสัตว์	๒๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
	๖) การผลิตการโม่ การป่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืชส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์	๒๐๐	
	(๗) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผา หรือกรรมวิธีใดๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร	๕๐๐	
	(๘) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั้ง	๒๐๐	
๓	กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหารสถานที่สะสมอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน		
	(๑) การผลิต การหมัก การสะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมักดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลาข้าว ปลาเจ้า กุ้งเจ้า ปลาส้ม ปลาจ่อม แหนม หม่า ใส้ กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน	๔๐๐	
	(๒) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง	๒๐๐	
	(๓) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใด ในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช	๓๐๐	
	(๔) การผลิตเส้นไหม ขนมเงิน ก้วยเตี่ยว ด้วยแรงงานคน	๒๐๐	
	(๕) การประกอบกิจการการทำขนม	๒๐๐	
	(๖) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค น้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ	๒๐๐	
	(๗) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น	๒๐๐	
	(๘) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง	๓๐๐	
	(๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่างๆ	๕๐๐	
	(๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมักดอง แห่ส้มจากผัก ผลไม้หรือพืชอย่างอื่น	๕๐๐	
	(๑๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารพืช หรือสัตว์ โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน อบ ร่มควั่น ปิ้งย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด	๕๐๐	
	(๑๒) การผลิตสะสม หรือแบ่งบรรจุลูกชิ้น	๕๐๐	
	(๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเส้นไหม ขนมเงิน ก้วยเตี่ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี่ เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน	๒๐๐	
	(๑๓.๑) โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	(๑๓.๒) ไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
	(๑๔) การผลิตเบหมี ม้ากะโรนี สปาเก็ตตี้ พาสตาหรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน		
	(๑๓.๑) โดยใช้เครื่องจักร	๒๐๐	
	(๑๓.๒) ไม่ใช้เครื่องจักร	๓๐๐	
	(๑๕) การผลิตขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอ้น ขนมเปียะ ขนมอบอื่นๆ	๒๐๐	
	(๑๖) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม	๓๐๐	
	(๑๗) การผลิตไอศกรีม		
	(๑๗.๑) โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	(๑๗.๒) ไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	
	(๑๘) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ	๓๐๐	
	(๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่นๆ		
	(๑๙.๑) สถานที่ประกอบการค้า มีเนื้อที่ตั้งแต่ ๕๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๕๐๐	
	(๑๙.๒) สถานที่ประกอบการค้า มีเนื้อที่ต่ำกว่า ๕๐ ตารางเมตร	๒๕๐	
	(๒๐) การผลิต สะสม หรือการแบ่งบรรจุ น้ํานม หรือผลิตภัณฑ์จากน้ํานมสัตว์	๕๐๐	
	(๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ําส้มสายชู ข้าวหมาก น้ํตาลเมา	๕๐๐	
	(๒๒) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ํอัดลม น้ํหวาน น้ํโซดา น้ํจากพืช ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด	๕๐๐	
	(๒๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด		
	(๒๓.๑) โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	(๒๓.๒) ไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	
	(๒๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร	๕๐๐	
	(๒๕) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ํตาล น้ํเชื่อม		
	(๒๕.๑) โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	(๒๕.๒) ไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	
	(๒๖) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเบะแซ		
	(๒๖.๑) โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	(๒๖.๒) ไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	
	(๒๗) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร	๕๐๐	
	(๒๘) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	
	(๒๙) การผลิต การต้ม การกลั่น สุรา	๕๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
๔	กิจการเกี่ยวกับการเกษตร		
	(๑) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใดๆก็ตาม		
	(๑.๑) โรงสีใหญ่ (สีได้เกินกว่า ๒๔ เกวียน/๒๔ ชั่วโมง)	๕๐๐	
	(๑.๒) โรงสีกลาง (สีได้เกินกว่า ๖ เกวียน/๒๔ ชั่วโมง)	๓๐๐	
	(๑.๓) โรงสีเล็ก (สีได้ไม่เกิน ๖ เกวียน/๒๔ ชั่วโมง)	๒๐๐	
	(๒) การขัด การกะเทาะ การเมล็ดพืช หรืออบเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร	๒๐๐	
	(๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันพืช	๕๐๐	
	(๔) การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ	๕๐๐	
	(๕) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาकु แป้งจากพืช หรือแป้งอื่นๆในทำนองเดียวกัน	๕๐๐	
	(๖) การผลิตยาสูบ	๕๐๐	
(๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย	๕๐๐		
(๘) การผลิตเส้นใยจากพืช	๕๐๐		
(๙) กาดตาก สะสมขนถ่ายผลผลิตของงานสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด	๕๐๐		
(๑๐) การเพาะเชื้อเห็ด การปลูกเห็ด	๒๐๐		
๕.	กิจการเกี่ยวกับการโลหะ หรือแร่		
	๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆด้วยโลหะหรือแร่	๓๐๐	
	(๒) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับอนุญาตใน ๕(๑)	๒๐๐	
	(๓) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่น ยกเว้นกิจการที่ได้รับอนุญาตใน๕(๑)	๓๐๐	
	(๔) การถลุงแร่ การหลอมหรือหล่อโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาต ใน ๕(๑)	๕๐๐	
	(๕) การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักรหรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๕(๑)	๒๐๐	
	(๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่	๘๐๐	
๖.	กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล		
	(๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์	๓๐๐	
	(๒) การปะ การเชื่อมยาง		
	(๒.๑) รถยนต์	๓๐๐	
(๒.๒) รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน รถที่มีล้อตั้งแต่ ๓ ล้อลงมา	๑๐๐		

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
	(๓) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	๕๐๐	
	(๔) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	๕๐๐	
	(๕) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องจักรกล ดังกล่าวด้วย	๕๐๐	
	(๖) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์	๒๕๐	
	(๗) การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่	๕๐๐	
	(๘) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ	๕๐๐	
	(๙) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์	๕๐๐	
	(๑๐) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า	๕๐๐	
๗.	กิจการเกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ		
	(๑) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	๓๐๐	
	(๒) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทำสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย	๓๐๐	
	(๓) การอบไม้	๒๐๐	
	(๔) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนหรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ	๒๐๐	
	(๕) การผลิตไม้ขีดไฟ	๑,๐๐๐	
	(๖) การผลิต พ่น ทาสสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ฆานอ้อย	๓๐๐	
	(๗) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุรูป	๑,๐๐๐	
	(๘) การผลิตกระดาษชนิดต่างๆ		
	(๘.๑) โดยใช้เครื่องจักร ที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป	๗๐๐	
	(๘.๒) โดยใช้เครื่องจักร ที่มีกำลังรวมกันต่ำกว่า ๒ แรงม้า	๓๕๐	
	(๙) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน		
	(๙.๑) ขายส่ง	๓๐๐	
	(๙.๒) ขายปลีก มากกว่า ๑๐๐ กิโลกรัม	๒๐๐	
	(๑๐) การสะสมขี้เลื่อย หรือเศษไม้		
	(๑๐.๑) มากกว่า ๑๐๐ กิโลกรัม - ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	๓๐๐	
	(๑๐.๒) มากกว่า ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	๕๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
๘	<u>กิจการเกี่ยวกับการบริการ</u>		
	(๑) การจัดให้การแสดงดนตรี เต็นรำ รำวง ร้องแก๊ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะหรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒๐๐	
	(๒) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	๑๐๐	
	(๓) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกมส์	๑๐๐	
	(๔) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม	๑๐๐	
	(๕) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด	๑,๐๐๐	
	(๖) การประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๑,๐๐๐	
	(๗) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับอนุญาตใน ๘(๖) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๕๐๐	
	(๘) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับอนุญาตในข้อ ๘(๖) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๕๐๐	
	(๙) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	๕๐๐	
	(๙.๑) ไม่เกิน ๕ ห้อง	๒๐๐	
	(๙.๒) มีห้องพัก ๖ - ๑๐ ห้อง	๓๐๐	
	(๙.๓) มีห้องพัก ๑๑ - ๒๐ ห้อง	๕๐๐	
	(๙.๔) มีห้องพักเกินกว่า ๒๐ ห้องขึ้นไป	๑,๐๐๐	
	(๑๐) การประกอบกิจการกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน		
	(๑๐.๑) ไม่เกิน ๕ ห้อง	๒๐๐	
	(๑๐.๒) ตั้งแต่ ๖ - ๑๕ ห้อง	๓๐๐	
	(๑๐.๓) ตั้งแต่ ๑๕ ห้องขึ้นไป	๕๐๐	
	(๑๑) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ	๕๐๐	
	(๑๒) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๘(๖)	๑,๐๐๐	
(๑๓) การประกอบกิจการการเล่นสเก็ต หรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐		
(๑๔) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย	๕๐๐		
(๑๕) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก	๕๐๐		
(๑๖) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์	๒๐๐		
(๑๗) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	๑,๐๐๐		

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
	(๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย	๓๐๐	
	(๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ	๓๐๐	
	(๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ	๓๐๐	
	(๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อบนํ้า ตัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝากสัตว์ชั่วคราว	๑,๐๐๐	
๙	กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง		
	(๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา	๒๐๐	
	(๒) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหิน ด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	
	(๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง		
	(๓.๑) โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐	
	(๓.๒) ไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	
	(๖) การผสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน ทราย กระจก วัสดุก่อสร้าง หรือวัตถุที่คล้ายคลึง รวมทั้งการขุด ตัก ดุด โม่ บด หรือย่อยด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙(๓)		
	(๖.๑) สผสมเกินกว่า ๓,๐๐๐ กก.	๓๐๐	
	(๖.๒) สผสมไม่เกิน ๓,๐๐๐ กก.	๒๐๐	
	(๗) การเจียรระไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน		
	(๑) การเจียรระไนเพชร พลอย	๑,๐๐๐	
	(๒) การเจียรระไนหิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	
	(๘) การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ	๕๐๐	
	(๙) การผลิตซอล์ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน	๑,๐๐๐	
	(๑๐) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม	๑,๐๐๐	
	(๑๑) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๗๐๐	
	(๑๒) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย	๕๐๐	
	(๑๓) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๕๐๐	
	(๑๔) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๕(๕)	๕๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
๑๐	<u>กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ</u>		
	(๑) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆ		
	(๑๐.๑) การสะสมในลักษณะตั้งเป็นปั๊มจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง	๕๐๐	
	(๑๐.๒) การสะสมเพื่อจำหน่ายที่ไม่อยู่ในลักษณะตามข้อ (๑๐.๑)		
	- สะสมเกินกว่า ๕,๐๐๐ ลิตร	๓๐๐	
	- สะสมไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร	๒๐๐	
	(๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่ง สารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหนะนำโรค	๒๐๐	
	(๓) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย	๒,๐๐๐	
	(๔) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ	๑,๐๐๐	
	(๕) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหินหรือโค้ก	๑,๐๐๐	
	(๖) การพนสี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖(๑)	๒๐๐	
	(๗) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐	
	(๘) การไม่ สะสม หรือบดขี้	๑,๕๐๐	
	(๙) การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี	๕๐๐	
	(๑๐) การผลิตล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์	๕๐๐	
	(๑๑) การเคลือบ ขู่วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	
	(๑๒) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐	
	(๑๓) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๑,๐๐๐	
	(๑๔) การผลิตน้ำแข็งแห้ง	๑,๐๐๐	
	(๑๕) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๑,๐๐๐	
(๑๖) การผลิตแซลแล็ค หรือสารเคลือบเงา	๑,๐๐๐		
(๑๗) การผลิต สะสม หรือบรรจุขาว	๑,๐๐๐		

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
๑๑	กิจการเกี่ยวกับสิ่งทอ		
	(๑) การปั่นด้าย กรอด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยกี่กระตุก		
	(๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์	๒๐๐	
	(๓) การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ ด้วยเครื่องจักร	๒๐๐	
	(๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรหม หรือสิ่งทออื่นๆ หรือ สิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร	๓๐๐	
	(๕) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร	๓๐๐	
	(๖) การพิมพ์ผ้า และสิ่งทออื่นๆ	๓๐๐	
	(๗) การซัก อบ รีด หรืออัดกลีบ ด้วยเครื่องจักร	๓๐๐	
	(๘) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ	๓๐๐	
	๑๒	กิจการเกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด	
(๑) การผลิต โม่ ผสม หรือบรรจุยา			
๒) การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง รวมทั้งสบู่ที่ใช้กับร่างกาย		๕๐๐	
(๓) การผลิต บรรจุสี ผลิตภัณฑ์จากสี		๕๐๐	
(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป		๕๐๐	
(๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำ ความสะอาดต่างๆ		๕๐๐	
๑๓		กิจการอื่น ๆ	
	(๑) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โทรศัพท์ อุปกรณ์ไฟฟ้า	๒๐๐	
	(๒) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร	๒๐๐	
	(๓) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว หรือเหลือใช้	๒๐๐	
	(๔) การประกอบกิจการโกดังสินค้า		
	(๔.๑) โกดังเก็บสินค้าขนาดเล็ก (ต่ำกว่า ๕๐๐ ตร.ม.)	๒๐๐	
	(๔.๒) โกดังเก็บสินค้าขนาดกลาง (๕๐๐ - ๑,๐๐๐ ตร.ม.)	๕๐๐	
	(๔.๓) โกดังเก็บสินค้าขนาดใหญ่ (๑,๐๐๐ ตร.ม. ขึ้นไป)	๗๐๐	
	(๕) การก่อสร้าง	๒๐๐	
	(๖) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	
	(๗) การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐	
	(๘) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือ แปรสภาพเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่	๑,๐๐๐	
	(๙) การพิมพ์ เขียน พ่นสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ	๒๐๐	
	(๑๐) การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลาหรือแพปลา	๑,๐๐๐	
	(๑๑) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
	(๑๑) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค	๒๐๐	
	(๑๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง	๗๐๐	